

[Steen.]

som den oprindelig af den højtærede Minister var foreslaaet, og da var det juridiske Element altraadende inden for den paa-gældende Ret, men det skal ikke være nogen Hemmelighed for nogen, at vi i vort Arbejde med denne Sag og Overvejelser af det her foreliggende Problem har haft een Ting til i vore Tanker, nemlig Ønskeligheden af, at denne Ret blev mødt med Tillid ogsaa af den anden Part i Sagen, nemlig den Befolkning, der mente, at den i dette Forhold havde noget at beklage sig over.

Jeg anbefaler paa Det radikale Venstres Vegne Flertallets Ændringsforslag, og jeg maa sige, at jeg staar noget uforstaaende over for, hvad der af det, jeg har sagt, kunde give det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel rimelig Anledning til at ironisere over mig. Det kan da ikke være den naturlige Ting, at jeg anbefaler Ændringsforslag, der er Udtryk for Imødekommenhed over for Synspunkter, jeg under Sagens Behandling har fremsat. Jo, siger det ærede Medlem, ved første Behandling var der noget med, at det ærede Medlem Hr. Steen gerne vilde bort fra Forslaget. Det er dog vist bedst at standse lidt i Tide. Det har jeg ikke sagt et Ord om; det er noget, det ærede Medlem har sagt, og jeg syntes for Resten dengang som en ganske behændig og ikke uvittig Udlægning af de Bemærkninger, hvormed jeg sluttede min Tale under Sagens første Behandling. Men det, det ærede Medlem her nu foretog sig, var jo en Bekræftelse paa den gamle Regel, at har man endelig engang været heldig med en Bemærkning, skal man være saa uhyre forsigtig med at vende tilbage til den, for nu har det ærede Medlem jo ødelagt det hele — for sig selv altsaa, for nu siger det ærede Medlem: De Radikale vilde gerne bort fra det, men det er de ikke kommet; man kan selv læse i „Tidens Stemme“, hvor der har staaet en Artikel, der var Udtryk for, at man stadig gerne vil bort fra det, men det er man ikke kommet. Ja, jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har læst Artiklen i „Tidens Stemme“, men saa kan det ærede Medlem heller ikke være uvidende om, at det, hele Artiklen handler om, var noget, der aldeles ikke forelaa, da Sagen var til første Behandling, og jeg kunde følgelig heller ikke der have ønsket at komme bort fra det; det er noget, der er kommet til senere; vi er under Udvalgsbehandlingen og Sagens Behandling kommet ind paa at indføre Bestemmelsen om, at selve det Bevismateriale, der har foreligget ved Sa-

gens Afgørelse, kan tages op til fornyet Prøvelse. Der kunde jo i mange Tilfælde ligge en Fristelse til at tage det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels mindre eller mere gode Vittigheder op til nærmere Behandling, men naar det ærede Medlem selv er saa elskværdig at ødelægge dem, fritager han jo os andre for det.

J. S. Foget: Sjældent har man set en saa ophidset Diskussion om et Lovforslag som om dette — i Pressen, ikke her. Dommere i de højeste Embeder har pludselig forladt deres Podier og er optraadt som almindelige Fagforeningsfolk og har fyldt Pressen med Artikler. Mere værdigt og mere loyalt vilde det have været, om man havde henvendt sig til de politiske Partier og undladt at forladige den Autoritetstro, som er og maa være Grundlaget for Tiltroen til en uselvisk og retfærdig Dommerstand. Hvorvidt de i Pressen anførte Anker har været rigtige eller ikke, er efter min Mening ikke det afgørende. Det afgørende er, at man, om jeg saa maa sige, har kastet Parykken bort og har vist den almindelige skaldede Isse. Det har efter min Mening været uhyre uheldigt. Vi har ved Sagens første Behandling udtalt, at vi er enige i en Appelret for domfældte, da den hidtil gældende Lov paa dette Omraade er ganske ved Siden af. Det er efter vor Mening ganske ved Siden af, at en domfældt skal henvende sig til den Dommer, som een Gang har dømt ham, og anmode ham om at faa en ny Dom. Derfor bør dette Forhold ændres, og der maa gennemføres en anden Lovgivning her. Men vi er gaet imod at give Justitsministeren mere Indflydelse paa Domstolene, end han allerede har, og Ændringsforslagene skærper dette Forhold mere end det oprindelige Forslag. Vi har vore Erfaringer, og brændt Barn skyer Ilden. Ved Vedtagelse af dette Forslag gaar vi ind under ganske ændrede Retstilstande i vort Land.

I de Ændringsforslag, der er fremsat, ændrer man Appelrettens Dommeres Funktionstid fra 8 til 10 Aar, og man sammen sætter to Appelretter med visse fælles Faktorer. Det er i denne Forbindelse ejendommeligt at se, at de to Meddomsmænd, som man nu ind sætter i Sager vedrørende disciplinær Forfølgning mod en Dommer, skal udpeges af Justitsministeren blandt dem aabenbart — det staar der ikke, men det maa jo forudsættes —, som man finder bedst egnede; det er det, der efter min Mening skærper Ministerens Indflydelse i Stedet for at mindske den, og det virker